

А споредъ Проф. Д-ръ Д. Кацаровъ тѣзи задължения се свеждатъ въ всички случаи къмъ две основни нѣща: „1. Да се осигури на детето правото да изживѣе напълно цѣлия периодъ на детството си, да принадлежи на себе си, защото безъ това то неизбѣжно ще остане неразвито; 2. да му се осигурятъ такива условия на съществуване — физическо и духовно — при които то напълно и правилно ще извърши своето нагаждане къмъ живота, най-лесно и пълно ще се приобщи къмъ натрупанитѣ вече въ живота културни ценности и ще се разгърнатъ най-богато и все-странно скрититѣ въ него нови ценности.

Това може да се постигне, като всѣко дете се постави въ възможна по-богата духовна и културна срѣда на развитие, като се заобиколи отъ възможно най-голѣми и непрекъснати грижи и внимание къмъ неговитѣ нужди и му се даде да се развива при възможно най-малко принуждение и насилие отъ страна на възрастнитѣ“.

Най-накрая, когато резюмираме социалното значение на детското здраве и детето, трѣбва да си спомнимъ женев-

ската *декларация* за правата на детето. Тя, при все че е кратка и пълна илюстрация за онова, каква стойностъ има детето за обществото и що дължи то нему.

Тѣзи задължения, еднакви за всички родители безъ огледъ на раса, народностъ и вѣра сж следнитѣ:

I. Детето трѣбва да бжде поставено въ положение да се развива правилно тѣлесно и душевно.

II. Гладното дете трѣбва да бжде нахранено; болното дете трѣбва да бжде излѣкувано; недоразвититѣ деца трѣбва да бждатъ насърчени; заблуденитѣ деца трѣбва да бждатъ вразумени; сирацитѣ и изоставенитѣ трѣбва да бждатъ подпомогнати и прибрани.

III. Детето трѣбва първо, да получава помощъ въ време на бедствие.

IV. Детето трѣбва да бжде подготвено да изкарва прехраната си и трѣбва да бжде защитено отъ всѣкакво изкористване.

V. Детето трѣбва да бжде възпитано въ съзнание, че най-добритѣ си качества то трѣбва да употреби въ услуга на своитѣ братя.